

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.,
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Un răspuns.

(*) În mijlocul prigonirilor pe cari le îndurăm într-una și demult, de sigur că momente de mângâiere avem numai când auzim, că frații noștri de dincolo, petrec cu interes și simpatie soarta noastră, ear' opinia publică a Europei ne încurajază și ea. Au fost zile, când deși toți sîntem pătrunși de dreptatea cauzei pentru care luptăm, totuși poate că ne-am fi clătinați, dacă ne-am fi simțit singuri în lumea aceasta. Un articol din ziarul din România ori din apusul civilizat și uman, ne dădea însă par'că nouă putere.

Ungurii știu aceasta. De aceea ei au oprit intrarea în patrie a tuturor jurnalelor din România, cari scriu în favorul cauzei noastre. Ear' în străinătate au dezvoltat o acțiune extraordinară pentru a întoarce dela noi spriginul presei celei mari și importante. Adevărat, că nu prea au ajuns la mult succes, dar' faptul că ei se supără când cetesc prin foi străine articole favorabile nouă, dovedește că știu ce efect poate produce între noi simpatia popoarelor culte.

Dacă așa stau lucrurile — și nimeni nu va tăgădui că așa este! — de sine se înțelege, că bucurie nu ne putea face, când auziam de pildă, că organul din București al junimiștilor, „Constituționalul” în tot timpul cât patronii sei au stat la putere, n'a scris nimic despre cauza națională română. Tot așa de puțin putea să ne încurajeze faptul, când vedeam că „Timpul”, organ conservator, singurul ziar, cărui de mai mulți ani i-se permite intrarea în Ungaria, aducea coloane întregi despre cele mai neînsemnate chestii politice, adesea din Asia, ear' despre cauza noastră insera numai telegramele ce i-le trimetea birourul de corespondență din Budapesta, despre care se știe, că întotdeauna informează lumea cum le vine la socoteală Ungurilor.

Știam să scuzăm însă acest lucru. Ne ziceam, că pronunțându-se asupra lucrurilor de aici, organele guvernamentale ar trebui să iee oare-cum poziție contra Ungurilor, ear' interesele cele mari vor fi cerând, ca guvernul Terii-Românești să nu supere cu nimic pe Unguri, ori cel puțin să nu creeze greutăți domnilor Carp și Lahovary, cari — nu e vorbă — au vorbit și s'au pronunțat despre cauza noastră. Nu așa însă ca să ne facă bucurie: cel dintău ne-a numit *cu-cerți*, cestalalt a zis că „nu toți Ro-

mânii din statul ungar împărtășesc programul național dela Sibiu”.

De când au ajuns în opoziție, foile conservatoare s'au schimbat tare.

Ele par'că nici nu mai au altă preocupare, decât „chestia ardeleană”.

Nu prea încep însă norocos. Am văzut bună-oară, că „Timpul” (numărul dela 18 c.) vorbă — pe baza unei știri ce ar fi primit dela Lugoj — despre „Românii din județul Timișului”, pe cari „slujbașii din Sibiu ai domnului Sturza” i-ar fi îndemnat să pacteze cu „Prefectul Jakabffy”, un Ungur „mai puțin șovinist decât alții”.

Ear' cât despre „Epoca”, alt organ conservator, a luat-o grav de tot, ba chiar tragic. După-ce spune, că conducătorii actuali ai partidului național vor să schimbe „frontul”, scrie:

„Schimbarea aceasta de front, care trebuie să pară ca o isbitoare contrazicere, a fost o adâncă impresiune la noi; și e lesne să ne închipuim ce vie mișcare în spirite trebuie să fi produs ea la frații de peste munți. Curișos e, că la noi presa nu s'a ocupat încă de acest însemnat eveniment; e mai ales cu totul inexplicabilă tăcerea acelei presei, care într'un trecut nu tocmăi depărtat, nu lasă să-i scape nici cel mai neînsemnat incident”.

Am dat ieri cea mai categorică desmințire aserțiunii cu privire la „schimbarea frontului”. Și dacă nu ne crede nici pe noi, cei mai apropiați de conducătorii partidului, sperăm că conservatorii dela „Epoca” o să-i creadă pe confracții dela „Dreptatea”. Să fie deci liniștiți, în privința aceasta, după-cum sîntem de liniștiți și noi, și să ne-și închipue nici „o vie mișcare” printre noi, cel puțin nu pentru acest motiv. Luând atitudinea acelei presei din România, „cări în trecut nu i-a scăpat nici cel mai mic incident”, fie siguri cei dela „Epoca”, că vor face serviciu cauzei noastre. Așa însă, alarmând lumea de pomană, ne strică mult.

Pentru-că eată ce mai scrie organul dlui N. Filipescu:

„Știut este, că Românii din Transilvania și Ungaria, urmând unei foarte politice inspirațiuni, au isbit, cu multă muncă, să înghiebeze o alianță a naționalităților. (Pe care dl Mocsonyi, susținut de conservatori, n'a aprobat-o! Red. „Trib.”) Alianța a fost pecetluită printr'un congres al naționalităților, (dela care dnii Mocsonyi — Babeș au lipsit! Red. „Trib.”) ținut astă-vară în capitala Ungariei. Toată lumea prietenă și dușmană, și-a dat seamă de importanța capitală a acestui pas, salutată cu entuziasm de prietenii de pretindenea ai Românilor

„Conducătorii partidului național român hotărînd acum să părăsească lupta, naște întrebarea: dacă această hotărîre s'a luat în comună înțelegere cu naționalitățile aliate, dacă toate naționalitățile vor conține lupta și vor trata pentru pace, ori dacă numai partidul național român își începe noua acțiune?”

Nefiind vorba de nici o schimbare în politica noastră națională, de sine se înțelege, că n'au rost nici șirele privitoare la relațiunile dintre Români, Sârbi și Slovaci. Ii putem asigura pe confracții din București, că nu numai nu vom slăbi relațiunile cu aliații noștri, dar' — avem autorizate informațiuni în privința aceasta — chiar acum se urmează între naționalitățile aliate cele mai intensive pertractări cu privire la ducerea în îndeplinire a programului stabilit în congresul naționalităților.

Ear' cât despre pasagiul unde scrie, că liberalii când au fost în opoziție ne-au „împins pe o cale, în care numai suferințe și jertfă grea” am putut să întîmpinăm, este o ofensă pentru șefii noștri. Pentru-că în acțiunile lor politice, ei s'au condus numai de grije și considerațiuni pentru cauză, ear' nu „în speranța unui ajutor ce nu li-se putea da”, ajutor ce dela liberali cu atât mai puțin îl puteam aștepta, cu cât nu ei erau la putere. Jertfele le-au adus de bunăvoie, și în firma credința, că prin ele folosesc cauzei naționale.

Este deci evident, că autorul articolului din „Epoca” n'a scris sub impresia unei informațiuni adevărate. Ar fi și mai trist apoi, dacă a scris știind că n'are nici un temei la aserțiunile alarmante ce face.

Ori cum, bine nu ne-a făcut, și decât să urmeze nainte după acest sistem, mai folositor ar fi dacă ar lua atitudinea pe care o avea în guvern „Constituționalul”: *să nu mai scrie nimic!*

Păstrând atitudinea de azi, „Epoca” cade într'un păcat, pe care zice că l-au făcut foile liberale când erau în opoziție: duce în rătăcire opiniunea publică a României.

Despre un lucru fie siguri cei dela „Epoca”: conducătorii noștri, cari și-au inaugurat activitatea politică prin facerea Memorandumului și au încheiat alianța cu naționalitățile, vor ști și pe viitor să se inspire numai de idei adevărate politice. În nici un cas nu vor duce partidul la o situație strîmtoară, din care numai prin articole nenorocoase, ca ale „Epocei”, ar pute să scape.

Procesul de presă al lui „Magyarország”. Apărătorul condamnatului Bartha Miklós amintește în recursul seu înaintat, între altele și următoarele:

„Un ministru numai atunci poate ridica acuză, dacă a fost direct atacat și calomniat. Dar' când întreg guvernul este atacat, cum aceasta s'a întîmplat în articolii înscrinați, acel ministru trebuie să aibă, pentru a pute acasa, plenipotența întregului consiliu ministerial. Weckerle însă a acoperit prin popularitatea sa guvernul întreg și deosebi pe fostul ministru de interne Hieronymi, *căci dacă în decursul pertractărilor parlamentare și a acestui proces de presă a devenit evident că articolii înscrinați vor a insulta afară de guvernul întreg încă pe cineva, trebuie să se știe, că acesta numai Hieronymi Károly poate fi.*” Astfel fiind atacat exfăcătorul de pace Hieronymi atât în acest recurs, cât și de toate foile opoziționale, e clar, că a trebuit o nouă pertractare privitoare numai la sine. Din incidentul noii pertractări, pentru care încă nu s'a pus terminu, vom reveni asupra întregului proces de fapt senzațional.

Justiția maghiară. „Nemzeti Ujság” aduce în primul seu de Marți un cas eclatant cu privire la brava justiție maghiară, interpellând pe ministrul de justiție într'o chestiune atât de delicată și până acum bine tănuțită, încât nu credem că interpellarea făcută să rămână fără consecuențe. Scrie următoarele:

„Dacă bine ne țaducem aminte, în anul Domnului 1894 s'a întentat proces de presă de către procuror jurnalului „A Hét”, pentru un articol, în care a fost atacat de-a dreptul un membru al familiei regale. Procurorul îl ținea demn pe scriitorul aceluia articol de o pedeapsă de doi ani închisoare. Această acuză a procurorului pretindea în urma deosebitei ponderosități cel puțin atîta atențiune și datorință de către juriu, câtă a pretins-o acuză dlui Weckerle împotriva jurnalului „Magyarország”. Resultatul însă este acela, că în chestiunea lui Weckerle pertractarea s'a ținut la sfîrșitul lui Decembrie, dar' în afacerea procesului unui membru din familia regală întentat din oficiu s'a pus ce-i drept terminu pertractării pe finea lui Februarie 1895, dar' tot atunci s'a decis și amnarea procesului. Dar' dl Veigelsberg, autorul înscrinutului articol, poate durmi liniștit de pe partea procesului, căci acest proces a murit și nu se va mai reînvia, mulțumită președintelui curții cu jurați, dlui Zsitvay Leo, care a știut amina lucrul până-ce a intrat prescripțiunea în virtutea §-lui 28 din articolul de lege 18 din 1848”.

„Nemzeti Ujság” face pe ministrul de justiție însuși responsabil pentru acest act de

consecuență în justiția Terii, pentru acest cas care la toată întîmplarea desvlește atât de bine corupția celor dela cărmă.

Cronică politică.

(Evenimente în Orient.) Grație celor 33 de batalioane (cam 22.000 oameni) de trupe turcești ce operează de câțiva vreme în Asia-mică la „restabilirea ordinei”, acolo domnește, zic cei-ce au interes a țihni în pace, perfectă liniște, — „afară numai” — adogaș tot aceleași isvoare — „de districtul Zeitun”, unde stau rîu speranțele doritorilor de pace. Aici, de două luni încă Armenii se află în deplină rîvrărire, începînd cu aceea, că într'o noapte populația armeană din numitul oraș, s'a năpustit asupra garnisoanei turcești, de acolo, constătătoare din 400 de oameni, au desarmat-o și o țin prînsă. În urma acestei lovituri au căzut în posesiunea Armenilor toate puștile, două baterii de artilerie și multă munițiune. Toate încercările făcute de Poartă pentru a aduce pe Armeni la supunere, au căzut baltă. După-ce Turcii adunaseră în jurul orașului destule trupe, pentru a pute încinge și strînge, comandantul trupelor trimise încă odată un sol de pace către Armeni, spre a-i îndupleca din nou la supunere. Drept răspuns, Armenii au măcelărit, în ziua de 15 Dec. pe toți soldații prînși în oraș, afară de colonelul, adjutantul acestuia și de *caimacam*-ul districtului Zeitun. În urma acestui măcel, comandantul trupelor, fără a aștepta poruncă mai înaltă din Constantinopol, a orînduit înaintarea trupelor către oraș. Dela 22 Dec. spun depeșile, în fiecare zi se întîmplă încăierări între trupele turcești și Armenii închiși în oraș, cari mai bine voesc să piară toți în luptă, decât să căda în mîna Turcilor, știind dinainte cum și-ar rîsbuna acestia pentru cei 400 soldați.

Pentru orientarea publicului amintim că orașul Zeitun se află la poalele munților Taurus, în valea rîului Djihan (în antichitate Pyramus). Rîul Djihan se revărsă în apropiere de Adana în cunoscutul golf dela Alexandrette (Iskenderun).

(Din Macedonia.) Ziarul sîrbesc „Matyedonia”, ce apare în Belgrad, scrie următoarele: La Bitolia a venit nu de mult un nou *vali* (governor), Abdul Kemir. Sîrbii din ținutul acela l-au rugat, să le deee voe a deschide școala sîrbească; *vali* însă nu le-a permis. Sîrbii au trimis jalbă la Poarta din

FOIȚA „TRIBUNEI”

Un secret.

Farsă în patru acte.

De

Rudolf Kneisel.

Traducere de Zotti Hodoș.

Actul I.

(Urmare).

Scena a VIII-a.

Cei de sus și Scarlat.

Scarlat: Am sosit. Dar' închipuește-ți unchiule, nenorocirea mea. Medalionul cu ângerul păcii pe el, l'a vîndut ieri dimineață.

Milescu: Nici că se putea altfel.

Cornel (vesel): De, nici că se putea altfel.

Scarlat: Ce o să zică Marta. Chiar acum am mai mare trebuință de juvaer. Ear' juelierul n'a voit să-mi spună cine l'a cumpărat.

Milescu (zimbînd): Însă eu știu.

Cornel (și mai vesel): da noi știm.

Scarlat (se uită mirat la amîndoi): Cum să înțeleg?

Milescu: Ei — eată — dl Haralampie are medalionul.

Cornel (ridică sus cutioara): Eată-!!

Scarlat: Ce? D-ta ești cumpărătorul, care m'a întrecut?

Milescu: Și care vrea să-ți cedeze medalionul în preț, cu care l'a cumpărat; i-au explicat toate.

Scarlat: E foarte frumos din partea d-tale. Dar' poate trebuie să renunți d-ta la o plăcere oare-care; pentru-că de sigur ai cumpărat medalionul pe seama cuiva.

Cornel: Negreșit — pe seama — pe seama. —

Milescu: Pe seama unei mătușe bogate.

Cornel: Da, pe seama unei mătușe bogate. (Încet lui Milescu.) Dar' n'am nici un fel de mătușe.

Milescu (încet): Tot atât. (Tare.) S'a scotit să facă altfel.

Cornel: Poate mătușa mea nici nu e așa de bogată.

Milescu (vine între amîndoi, ia cutia și o dă lui Scarlat). Nu mai face forme și primește.

Scarlat: Ei, apoi îți mulțumesc din suflet. (A deschis cutia.) A, ce drăgălaș! Așa-i, e juvaerul care îl caut. Acum să auzim prețul, cât face, iubitul meu amic? (Se uită mereu la juvaer).

Cornel: Cât face? Prețul? Așa-i, costă — (Se uită zăpăcit la Milescu).

Scarlat: Aș vrea să-l plătesc acum. Milescu (stînd ceva mai îndrît, ridică șese degete):

Cornel: O, costă — (privește la Milescu) — șese franci.

Scarlat (mirat): Șese franci? Atunci nu e veritabil.

Milescu (face iritat cățiva zero în aer):

Cornel (privindu-l): Adeca nu, voiam să zic: șesezeci de franci.

Scarlat: Așa mai înțeleg...

Milescu (se apropie supărat): Dar', dle Haralampie, ai spus mai adineori, că nu știu nici d-ta precis, ce costă giuvaerul; te vei uita în socoteală mai târziu. Să lăsam acum afacerea aceasta și să ne gîndim de plimbare.

Scarlat: Dacă poțtești...

Cornel: Se înțelege. Avem destul timp de plătere.

Milescu (încet, iritat): Nu vorbi prostii.

Cornel (se duce la ușa din stînga și ascultă).

Scarlat: Ei, mai scuzăți încă numai cinci minute. Vreau să dau darul mult dorit soției mele. (Vrea să plece.)

Milescu (rețîndu-l): S'ai. Doar' n'o să-ți împlinești dorința imediat după furtuna casnică. Toată viața nevasta ar să te poarte de nas.

Scarlat (stă pe gînduri): Așa crezi, unchiule?

Milescu: Sigur. Las-o puțin să mai aștepte. (A parte.) Trebuie să mai lungesc treaba, până-ce 'mi-am seos paralele. (Se uită după Cornel, care plecase spre ușa din stînga și pare că e la pîdă.) Ce faci d-ta aici, dle Haralampie?

Cornel: 'Mi-s'a părut că aud vocea d-soarei Valeria.

Milescu: Probabil vin damele aici — și nevastă-mea. Să plecăm.

Scarlat: Știi ce, unchiule? De azi într'o săptămînă sînt tocmăi 6 luni dela cununia noastră; atunci am să-i dau Martei medalionul.

Milescu: Foarte cuminte. Așa va ave aparență, ca-și-cînd ai face-o din bunăvoie.

Scarlat: D-ta, domnule Cornel, primește încă odată mulțumita mea pentru bunățatea ce ai avut. (Bagă cutia în buzunar.)

Cornel: O, mî rog. Am cea mai mare bucurie dacă pot servi. Dacă mai aveți trebuință, dle consilier.

Milescu (satiric): Am să-mi aduc aminte de d-ta. D-ta ești foarte isteț în astfel de lucruri. (Ia bastonul dela Cornel.) Are să ridă de d-ta, cine te vede cu două arme în mîna. (Dă stiletul lui Scarlat.) Ține tu stiletul.

Scarlat: Un stilet? Acesta e lucru oprit.

Milescu: N'are a face. Se face omul și bandit din curată politeță. Acuș haidem!

Milescu și Scarlat rid, Cornel (zăpăcit, es toți trei prin ușa din mijloc).

Marta (întră prin dreapta).

Scena a IX-a.

Marta. Pe urmă Roza și Valeria.

Marta (se oprește un minut și ascultă): Cum? Pleacă? Fără-ce mai întău să se fi

împăcat cu mine? (Fuge la fereaștră). Într'adevăr merge cu unchiul și cu Haralampie. Și e de tot vesel. Rușine să-i fie! Poți tu aștepta până-ce-ți voui face o față senină. (Merge spre dreapta și se așază pe divan.)

Roza și Valeria (întră prin stînga, gata pentru eșire):

Roza: Ah! Marta, aici ești? Bună dimineața!

Marta: Bună dimineața! Vreți să eștiți?

Valeria: Mergem la croitoreasă.

Roza: Să-i spunem să grăbească.

Valeria: Ian spune, Marto, cine a fost dama, cu care ai vorbit ieri pe promenadă?

Marta: Ieri după amezai? A fost domnișoara Lidia Văleanu.

Roza: Ce? Balerina cea renumită?

Valeria: De unde o cunoști?

Marta: Am fost colege la școală, și ieri ne-am revăzut tot ca prietene. Nici n'am știut, că renumita artistă și mica mea colegă sînt una și aceeași persoană.

Roza: O balerină, ori cât de renumită ar fi, nu este potrivită pentru salou. Eu n'am ochi să le ved.

Marta: Lidia este o fată plăcută, plină de spirit.

Valeria: Abia a sosit de vre-o două zile, și toți domni sînt încantați de ea.

Roza (dînd din umeri): Ei da, domni — firește. Dar' spune-mi, Marto, unde ați fost voi ieri? Era să veniți în parc!

Constantinopol, care imediat a orînduit valii să: „Dați voe Sêrbilor a-și înfișa școale“. Vali a convocat medjlis-ul (școala), compus din Greci și Bulgari (cum spre pildă la noi renegații și turcii. Red. „Tribunei“.) Întrebați de val: „Oare locuiesc aici Sêrbi?“ au răspuns: „Nici decum!“ Vali făcu darea de seamă despre ședința sfatului orașesc și a trimis-o guvernului din Târgu-grad. Dar Poarta i-a retrimis-o cu observarea: „Nu v'am întrebat dacă în Băltoa trăiesc Sêrbi, ci v'am ordonat: dacă poporul sêrbesc va cere școale, dați-le voe“.

(Din Creta). Și Grecii din Creta au răscolit, de astă dată serios, nu cum sunt obicinuiți, numai pe hârtie. Prima luptă între trupele turcești și populația răscolită s'a întemplat lângă orașul Buzal. Lupta a început des-de-dimineață la 11 Decembrie și a ținut neîntrerupt până la însărare. Turcii, în număr de 2500, ear' Grecii 1260. Acești din urmă ocupau poziții acoperite de șanțuri, încât au suferit pierderi mici de oameni, pe când Turcii au pierdut 196 oameni, răniți și uciși. O parte a gendarmilor s'a alăturat la Greci. Turcii au lăsat multe arme în fugă.

La 12 Decembrie a avut loc o nouă însărare, în care earăși Turcii au fost răniți și au suferit pierderi mari.

Deși informațiile acestea se bazează numai pe depeși particulare publicate însă în foile cele mai bine informate, totuși se poate concluda, că armata turcească îi merge rău acolo, fiindcă guvernul insulei Karatheyodory-paşa a cerut Porții să-i trimită 16 batalioane în ajutor, adică cam atâta cât face garnisonul de azi în întreaga insula. Strimbată cum e, Poarta i-a trimis deocamdată numai 4 batalioane, luate din garnizoana dela Smirna.

Ziarul „Palingenesia“ din Atena, publică un articol inspirat privitor la școala din Creta, în care spune între altele: Dacă Turcia earăși s'ar opune cu forță justelor pretensiuni ale creștinilor din Creta, să păzească bine; de astă dată nu vor merge trebile așa blăjîn ca acum cinci ani, când întreg Orientul era împărțit, ear' Europa, în prima linie Anglia și Germania, erau prietene Turciei. Ea nu va pute învinge pe Crețeni nici de cum. Aceasta nu i-a venit nici când, ear' Grecia nu ar mai pute nepăsătoare ca alte-dăți. Dacă însă Karatheyodory-paşa crede, că va pute să-măntuiască între creștini, se înșală grav, căci în contra forței s'ar opune toți creștinii insulei fără excepție.

(Anglia și Orientul). Lui „Kölnerische Zeitung“ i-se scrie din Londra: Ministrul-president Salisbury, a convocat ducelui de Westminster, care-l provocase într'un manifest a pune capăt răzvrătirilor din Armenia, că „deși opinia publică în Anglia este sbuciumată, totuși pe continent nu există o opinie atât de adâncă și ar fi de temut, că Anglia s'ar pomeni izolată, dacă ar încerca și mai departe a exercia influența asupra Turciei“.

Chestiunea naționalităților în congregația dela Brașov.

Sub acest titlu „Kronstädter Zeitung“ din Brașov scrie despre scena ce s'a petrecut Sâmbătă în adunarea congregației comitatului Brașov, pe care o numesc „O scenă arangiată de volnicia fișpanească și dusă la sfârșit cu succes de servilitatea sîsească“.

Punând întrebarea întrucât fișpanul a lucrat în contra sensului legii când a declarat, că nu pricepe românește, și că prin urmare nu poate admite la dezbateri o propunere făcută în această limbă, „Kronstädter Zeitung“, serie următoarele în traducerea „Gazetei“:

„...§-ul 3 al art. de lege XLIV: 1868 „asupra egalei îndreptățiri a naționalităților“, care lege un fișpan al comitatului Brașov, ar trebui să o cunoască cum se cade, zice: „În adunările jurisdicțiunilor fiecine care are dreptul să vorbească acolo, poate vorbi ori ungurește, ori în propria sa limbă maternă, dacă aceasta nu este cea maghiară“. În contra textului verbal exterior al paragrafului fișpanul n'a greșit, căci n'a împedecat pe Dr. Mureșianu în întrebuintarea limbii sale materne, dar' prin avisul, că vorbitorul trebuie să se folosească de limba statului, dacă vrea să fie înțeles de el, fișpanul acesta a luat în ris în mod sofistic și a batjororit sensul, pe care după toată rațiunea îl are dispoziția legii. Dacă am dreptul de a mă folosi într'o adunare de limba mea maternă, este zis prin aceasta necondiționat, că poate să se ducă și discuțiunea, și că se pot face și propuneri în această limbă, căci altfel dreptul conces ar fi iluzoriu și un joc copilăresc. Firește, că dela singuraticii membri ai adunării nu pot pretinde să înțeleagă limba mea, dar' conducătorul adunării trebuie în ori-ce cas să fie în stare a înțelege cuvintele mele, altfel nu poate să-și împlinească oficiul de președinte, tocmai așa cum un surd nu poate să audă discursurile ținute, ear' un nătâng nu poate pricepe sensul lor.

„Dar“ — zice mai departe „Kronstädter Zeitung“ — nu numai §. 3, ci și §. 27 al legii de naționalitate, obligă pe fișpan să cunoască limba română, care este una din cele trei limbi protocolare ale comitatului nostru. În §. 27 se zice: „că la autoritățile judecătorești și administrative ale țerii și cu deosebire la posturile de fișpani se fie numite după putință din sinul diferitelor naționalități persoane deplin versate în limbile de lipsă și de altmintrelea apte“. Intre aceste „limbi necesare“ vom pute doară socoti o limbă protocolară a comitatului. Dacă dl de Maurer nu cunoaște această limbă, atunci deoparte guvernul n'a fost destul de precaut la numirea lui de fișpan, și de altă parte el însuși nu are ambiția de lipsă, spre a-și îndrepta ulterior scăderile calificațiunii sale.

„Dacă am făcut astfel încercarea de a dovedi ilegalitatea procedurii, ce a observat-o fișpanul de Maurer față cu Românii, aceasta nu este a se privi ca eflux al simțului de solidaritate cu Românii, cum s'a manifestat ocașional în această foaie. Pentru noi nu împoartă de ce națiune se țin bărbaii, cari prin volnicia fișpanului au fost jigniți în drepturile lor legale, aici se tractează numai și numai de principiu, de acea normă fundamentală a vieții publice, că dreptul tot drept trebuie să rămână.

Românii apreciați de Francezi.

Revista franceză: „L'encyclopedie contemporaine“, ce apare în Paris, în numărul 308 din Noembrie sub titlul: „Congrès des langues romaines de Bordeaux“; M. Strajan, professeur et bibliothécaire au lycée Charles I-er a Craiova (Roumanie)“, publică un entrefilet foarte măgulitor, scris de dl Robert Hardonin, la adresa dlui M. Strajan, care a reprezentat România la congresul limbilor romanice, ce s'a ținut la Bordeaux.

Dl M. Strajan, fiind Ardelean de ai noștri, cred a face un plăcut serviciu cetitorilor onoratei „Tribuna“, lăsând să urmeze în traducere românească, cele scrise de ilustrul bărbat francez.

Eată ce scrie: Cu un sentiment de simpatie absolut desinteresată, noi Francezii putem constata laborioasele eforturi, ce le desfășură poporul român în vederea de a imprima țerii sale o orientare socială și intelectuală în raport cu aceea a țărilor din Europa septentrională. Deja în această privință până acum s'au făcut progrese enorme. Statul, grație stabilității politice și înțelepciunii domnitorului a putut să organizeze simfoniile publice, înființând numeroase școale și creând o pepinerie de profesori întăriți cu toate cunoștințele enciclopedice și posedând în cel mai înalt grad, această bărbăție de spirit, această spontaneitate de inimă, care naște sentimente cavalecești și leale. Dîșii nu întrelasă nimic pentru a-și înmulți suma cunoștințelor. În scopul acesta nu-și uită de a cerceta centrele mari culturale străine și noi îi vedem cutrierând prin Viena, Paris și Berlin, lucrând prin muzee, biblioteci și facultăți și vizitând monumente cu gândul de a-și însuși chiar dela isoarele științei, elementele unei educații sănătoase.

De aceea de câte-ori ni-se dă privilegiu, se cuvine să nu uităm de a scoate în relief personalitățile române mai cunoscute, cari s'au distins în un ram sau altul al științei.

Avându-le acestea în vedere, mi-am propus și eu a prezenta astăzi, deși nu complet, dar' sincer și fidel, portretul unui distins scriitor al acestei țeri; al dlui profesor Strajan, a cărui lucrări au fost apreciate în mod demn de toți cei-ce se interesează de progresul limbilor neolatine.

Născut în 1841 în un sat din Transilvania, dl profesor Strajan și-a făcut studiile clasice la școalele din Blaj. După o petrecere îndelungată în acest oraș, s'a dus la București, unde și-a făcut cursurile universitare. Cunoștințele serioase, ce și-le însuși aci încoronate cu examene strălucite, îi câștigă titlul de licențiat în litere. Obținînd această diplomă, tîmărul student la 1869 fu trimis de stat la universitatea din Paris. Aici își completă studiile și-și asimilă limba noastră, dar' spre nenorocire, isbucnînd răsboiul din 1870, fu constrins a trece în Germania, unde luă diploma de Doctor în filosofie.

Întors în România la 1872, se dedica cu totul profesurii și științei. El ceru și lădândi catedra de profesor la un liceu deal statului. Din acest moment se începe viața adevărat literară a dlui M. Strajan. El avu sarcina onorifică, dar' grea, de a introduce în cursurile sale studiul sistematic de limbă și literatură română. Resultatul obținut a fost

încoronat de succes. Dealtmintrelea el a publicat pentru completarea învățămîntului seu o serie de lucrări, între cari semnalăm: o gramatică română, și mai multe manuale de literatură, stil și estetică. Aceste lucrări scrise într'o limbă curată au obținut votul unanim, care în acest an s'a confirmat cu premiul cademeii Române pentru cărți didactice.

Să reamintim la acest obiect, că gramatica dlui M. Strajan, a fost acceptată ca manual la instruirea în limba română a moștenitorului de tron român, prin întrevinerea directă a profesorului Alteței Sale. Credem că este o onoare demnă de cunoștințele și caracterul acestui modest învățat.

Pe lângă lucrările aceste filologice și pedagogice, M. Strajan, care de present este profesor și bibliotecar la liceul Carol I. în Craiova, a publicat în jurnalele țerii sale un număr mare de studii literare.

Astfel „Convorbiri literare“, cea mai veche și mai autorizată revistă a publicat în coloanele sale mai mulți articoli interesați și foarte motivați.

Eată titlul unora din studiile sale „Principiile artei“ asupra lui Dante, „Realismul în literatura contemporană“, „Caracteristica poeziei moderne“, „Importanța poeziei timpului nostru“, „Filosofia în licee“, „Grădinile de copii“, „Educația de sine“, „Însemnătatea elementului moral în natura umană și în educație“, „Începutul regenerațiunii române prin școli“.

Multe din lucrările acestea au servit de teme la conferențele făcute la Ateneul din Craiova, unde dl M. Strajan este unul dintre membrii cei mai influenți și mai ascultați. Dealtmintrelea el face deopotrivă parte și din alte societăți literare și culturale din țeara sa.

În congresul limbilor romane, care s'a ținut la Bordeaux, simpaticul profesor avea deci toată autoritatea de a pleda cu convicțiune cauza ideomelor neolatine, a acestor frumoase limbi, eșite din marea trupină greco-romană și pe cari, după părerea noastră, popoarele de sânge latin le neglijează prea mult astăzi, pentru-ca să poată a se dedica culturii iraționale a unor limbi nebuloase din regiunile septentrionale.

În scurt, noi am consacrat acest studiu pentru a aduce omagii talentelor multiple, caracterului nobil și științei dlui M. Strajan, sperînd astfel a contribui în proporție cu forțele noastre, la propagarea lucrărilor, cari nouă ne par folositoare pentru binele moral și intelectual al unui popor, a cărui înțelepciune și perseveranță noi o admirăm.

Metropolitul — gendarm.

Primum următoarele șire ce nu au lipsă de nici un comentariu, vorbind strigător la cer despre haiducii prelatului nevrednic:

Onorată Redacțiune!

În 9 Dec. v. venind în Cioara administratorul protopopesic din Beșeu Sergiu Medean, îmi aduce la cunoștință ordinul P. V. Consistor arch. cu data de 30 Nov. a. c. nr. 7427 școl., care basat pe emisul ministerial din 21 Iunie nr. 17456, că sînt suspendat dela oficiul învățătoresc și beneficiu pe timp nedeterminat, pentru crimă de agitație și delict contra autorității publice.

Marta (cam dureros): Noi? O — noi nu am avut poftă.
 Roza (fixînd-o): Ce s'a întemplat?
 Marta: Te-ai certat cu bărbățul?
 Marta (se scoală): Mătușă, cine a zis.
 Roza: O, am observat la moment.
 Valeria: O, mătușica știe să observe foarte iute.
 Marta: Adevărat — puțin ne-am certat, dar' foarte puțin.
 Roza (cu grabă): Pentru balerină?
 Marta (mirată și rîzînd): Dar' mătușă, ce cugești? Nu, am avut o mică dorință, un mic juvaer — însă Vasile al meu nu s'a împoiat nici decum.
 Roza: După șese luni dela cununia noastră — ne mai pomeni!
 Valeria: Și n'ai plîns!
 Marta: Ah, cum se nu fi plîns! Am plîns amar — însă bărbatul meu.
 Roza: Ei?
 Marta: A zis și a zis, că a mai vînt pentru efectul lacrimilor femești pe el nu-l impresionează.
 Valeria: Ce urit!
 Roza: Eată unde am ajuns!
 Marta: Ah, mătușă, mă tem, mă tem — dacă lacrimile nu mai au nici o putere, apoi am pierdut toată influența asupra bărbatului meu.
 Roza: Fii liniștită, copila mea. Toate lucrurile sînt bine făcute în lumea aceasta. Căci fericirea noastră bărbaiți din firea lor este mîrginiți la minte; ear' noi, femeile, din natură sîntem ingenioase; nici un bărbat nu poate să ne înșelă.

Marta: Ah, mătușă, dar' eu nu sînt deloc ingenioasă.
 Roza: Ascultă. Am descoperit un mijloc, prin care totdeauna pot să fiu stăpână peste bărbat.
 Marta: Ce mijloc, mătușică?
 Roza: Tăcere. Am să-ți-l spun, Marto — însă tu Valerio, să nu tradezi nimic unchiului!
 Valeria: Mătușică, ce gîndești?
 Marta: Vorbește, iubită mătușă!
 Roza (după-ce s'a uitat împregiu, se vadă că nu este cineva, care ascultă): Marto, știi tu ce este „peccatul strămoșesc“?
 Marta (gînditoare): De sigur o idee teologică.
 Roza: Întocmai. Vîrul meu, un asesor consistorial mi-a dat lămuriri. Peccatul strămoșesc este vina, care o poartă omenimea din momentul în care a peccatuit Adam. Cu alte vorbe, tot omul se naște peccător.
 Valeria: Dar' dragă mătușică, ce rău se fi făcut eu?
 Marta: Nici eu nu simt să port o vină.
 Roza (în ton dăscălesc): Aveți toată dreptatea. Și eu am judecat asupra mea cu toată asprimea și am aflat, că am venit pe lume cu desăvîrșire nevinovată. — Unde zace așadar peccatul strămoșesc? Nu la noi. Prin urmare la bărbaiți. Bărbaiții sînt adevărații purtători ai peccatului strămoșesc.
 Valeria: Ce e peccatul strămoșesc?
 Marta (zîmbînd): Ah bărbatul meu bărbat!
 Roza: Nu...

știi. Uitați-vă la un astfel de bărbat! Cum se uită ținta, cum trăiare! Adese-ori, când ne apropiem cu dragoste de el, se scarpină după ureche! Aceste toate au însemnătate. Cu alte vorbe, fiecare bărbat este muștrat de conștiință.
 Marta (nerăbdătoare). Însă mătușă, care este mijlocul?
 Valeria: Nu mai putem de curiositate.
 Roza: Așteptați puțin, acum să vi-l spun. Pe experiență, că fiecare bărbat este muștrat de conștiință, se basează mijlocul meu de a descose pe bărbat ori-cînd vreau. Dacă îmi refuză o dorință cu încăpăținare, stau o vreme în tăcere, — apoi zic deodată: Aha!
 Marta: } Aha?
 Valeria: }
 Roza: După acest „Aha“ el se uită mirat la mine. Ear' eu zic cu jumătate de glas: „Vezi bine, s'ar pute altfel?“ El e neliniștit, se întoarce înapoi și încolo, se uită pe furie la mine; în sfârșit el întreabă: ce să se poată altfel. Acum sînt eu la rînd: mă scol, îl pătrund cu privirea și zic apăsător: „A, am aflat ceva!“ — Efectul acestor cuvinte este mare. Bărbățul schimbă fețe; vrea să știe, ce am aflat; eu tac. Ear' el se prefacă că e trist, mânos; și apoi pleacă.
 Marta: } Și apoi pleacă?
 Valeria: }
 Roza: Da, lăsa în cerdă să întorcuș, cu totul înțeles, că totul atît, — și apoi pleacă.

Marta (aparte): Doamne, oare n'aș pute scoate medalionul în felul acesta? (Tare). Am să în ero mijlocul tîu, mătușă.
 Valeria (aparte): Și eu am să l țin în minte.
 Roza (cătră Marta): Încearcă, copila mea: o să vezi că are efect. Numai să nu uiti gradațiunea: mai întăiu „Aha!“ apoi: „Vezi bine, s'ar pute altfel!“ la urmă: A, am aflat ceva!
 Marta: O mătușă, aceasta o știm deja pe din afară. Pentru așa ceva am o memorie admirabilă.
 Valeria: Dar' mătușică, e timpul să mergem.
 Roza: Să mergem. Cum trece vremea cu poveștile.
 Valeria (dînd mîna cu Marta). Adio, Marta, să-mi istorisești la urmă, cum și-a succed mijlocul?
 Roza: Peste tot, bărbatul totdeauna trebuie să știe, cum gîndește nevastă-sa despre el, și aceasta trebuie să o cunoască de pe tonul cum îi vorbește. Bărbatul tîu însă are un nume așa de urit — Vasile. Cu această puțină treabă poți face. Pe bărbatul meu îl chiamă Ioan. Cătă modulațiunea este aici! De comun îi zic „Niță“; dacă sînt foarte vesel, îi zic „Nițule“ — când sînt supărată îi zic „Ioane“; ear' dacă îi zic dle Ioan! atunci știe că are de a face cu mine. Adio, Marta (se uită la Valeria prin fund).

Adecă:
 1. Eu am fost făcut o adresă de ali-pire cătră scumpii acusați ai Memorandului subscrind-o 600 oameni
 2. Am cetit un articol: „Însemnătatea școalelor“, din „Foaia Poporului“ în biserică combinînd-o cu predica din acea Duminică

Pentru acestea am fost în închisoare preventivă vre-o 20 de zile, și acum vine iubitul cap al bisericii și școalei și mă suspendează lăsându-mă în mijlocul iernei fără scut și fără ajutor! (Oare sânge românesc e în vinele acestui Archiereu? Oare se știe D-zeu de păstorul răcîcit Miron, care este pus peste o nefericită turmă? Red. „Tribunei“).

M'au suspendat, pentru-că mi-am împlinit sînta mea datorință de Români, astfel precum fiecare învățator trebuie să și-o împlinească!

M'au lipsit de beneficiul grelei, dar' frumoasele mele chemări — căci capului bisericii noastre îi sînt odioși toți cei-ce simt și lucră românește.

În locul meu a pus pe dl Ilie Savu, capelan dându-i o remunerațiune de 25 fl. pe lună din salariul învățătoresc...

Nu, desnădăjduesc, căci D-zeu e sus și le vede și știe toate!!

Cât mai multe nedreptăți, atît de curînd are să vină dreptatea!

Punîndu-mi toată nădejdea în D-zeu și conducătorii adevărați ai Românilor pe cari îi voiu urma în totdauna sînt:

Al on. redacțiunii.
 Cioara, 9 Dec. 1895.

Devotat:
 Simeon Socaciu,
 inv. susp

Din România.

Cetim în „Timpul“:
 „Vineri seara, inginerii dela căile ferate și ministerul lucrărilor publice au oferit dlui Anghel Saligny, directorul general al C. F. R., un mare banchet pentru a sêrbă desăvîrșirea podului de peste Dunăre, opera măreață, care a făcut nemuritor pe autorul proiectului, dl Saligny.

Au luat parte la banchet 179 de persoane, toți ingineri români, și era o bucurie de a vedea strînși la această masă atîția bărbaiți din cei mai culți ai țerii, tineri și bătrâni, fraternizînd în giurul unui inginer distins, dl Saligny, și arătînd lumii exemplul rar al unei solidarități profesionale.

Locul de onoare era, natural, rezervat dlui Anghel Saligny. La dreapta d-sale dl G. Duca, fostul director al C. F. R., la stînga dl inginer Frunză; apoi, în același rînd, în dreapta dlui Saligny, dnii C. Mănescu, Th. Dragu, I. G. Cantacuzino, Gaertner și Alf. Saligny; în stînga, dnii G. Miculescu, subdirectorul general al C. F. R., I. B. Cantacuzino, Al. Cotescu, S. Ottolescu și D. Iarca.

În fața dlui Anghel Saligny dl C. Olănescu, fostul ministru al lucrărilor publice; în dreapta dnii E. Radu, C. Mironescu, Al. Gafencu și I. Baulescu; în stînga dnii P. Tîrșănușu, M. Râmniceanu, C. Sturdza și N. Hărjău.

Din numărul cel mare al inginerilor am mai remarcat pe dnii M. Papadopol, Ef. Grant, L. Lupașcu, I. Pavelescu, N. Carakaleky, E. Balaban, H. Lehourneur, Ionel Brătianu, C. Alimăneșteanu, I. Pușcariu, N. Cuțarida, Pelleriu, N. Cucu, Vintilă, I. C. Brătianu, Gallucci, V. Istrati, Cost. I. C. Brătianu, Giulini etc. etc.

Când dl Anghel Saligny a intrat în sală, toți inginerii s'au strins în jurul d-sale și dl inginer Frunză i-a predat un obiect de artă în marmoră și un medalion de bronz reprezentînd podul de peste Dunăre cu inscripția: „Oferit de inginerii din România colegului lor Anghel Saligny“.

Commesenii și-au ocupat apoi locurile de înaintea, desemnate la masă în formă de potcoavă, o masă pregătită de dl Capșa cu atîta măiestrie și artă, că a provocat admirația unanimă a tuturor.

Toate toastele au fost frenetic aplaudate. Au vorbit dnii G. Duca, Anghel Saligny și Ionel Brătianu, care între altele, a zis că are despre dl Duca amintirile cele mai plăcute, căci acestea au fost întăiul seu profesor.

Dl Alimăneșteanu a dat cetirea unei poezii „La podul Carol I“, dedicată domnului Anghel Saligny de dl C. I. Gabrielescu, inginer.

La sfârșit, toți commesenii au ținut să felicite pe dl Capșa pentru perfecta rușită a aranjamentului și a mâncărilor servite. Dl Capșa, ajutat de vre-o 10 de chelneri, a condus în persoană serviciul banchetului și a dovedit încă odată, că e de incomparabil în toate produsele bucătăriei, cofetăriei și pivniței sale. Același elogiu i-l-au făcut numeroasele persoane străine cari au vizitat sala „banchetului“ înainte de sosirea con-

CRONICĂ

Sibiu, 25 Decembrie n.

Părintele Lucaci în București. De mai multe zile, foile din București duc pole-

Promotivne. Dl Petru Hubian din Bognecea (Bănat), ascultător al facultății de medicină din Budapesta, trecând cu succes

Alegere de medic. Din „Desna“ ni se scrie: „Cu viață placere pe această cale adu-

În contra „Szózat“-ului. Au ținut Unguri cât au putut la principiul „itt élned, halnod kell“.

Papa. La 23 c. Papa a primit festiv pe cardinali și alți domnitari la Vaticanului, cari l-au felicitat de sărbătorile Crăciunului.

Socialiștii din Budapesta au cerut dela poliție să li-se permită a fi în 25 și 27 l. c. congrese ale tuturor socialiștilor din patrie.

Felicităm și noi pe noul ales medic, pe care îl cunoaștem de tânăr Român de frumoase speranțe!

O întimpinare. Din Giulița ni-se scriu cu datul de 23 Dec. următoarele: „Preotul din Giulița lasă poporul să voteze cu Ungurii“.

Ultim cuvânt. Dl Cornel Lazar, preot în Almaș ne roagă a publica următoarele: „La acusa ce-mi făcuse dl Petru Popa, învătător din Cil în Nr. 248 al „Tribunei“, v-am rugat respectuos să-mi publicați „întimpinarea“ în

Urmează apoi o explicație pe lung referitor la unica ședulă scrisă de d-sa, care explică nu o putem publica în întregiatea ei, neavând spațiu.

Din Trimpocel ni-se scriu următoarele: Am înțeles, că dl capitul al oficiului bășceș meșter din Zărnici, se știe că în

prin eroarea, fără voie indusă la numele lui în corespondența mea publicată în „Tribuna“ din 24 Noembrie n. nr. 253. Deci v-rog a rectifica — în loc de Ölberger „Ölberg“, ear' în rindul votanților, la punctul 1 Ölberg Gustav și nu Vilmos. Alegerile nou se s-voștează ca vor fi pe 27 Ianuarie 1896.

Miron — pianist? Trecând pe lângă reședința metropolitului Miron astăzi înainte de amezi ori și-cine a putut auzi melodii armonice executate de mâni măiestre pe un pian.

Un conducător de matricole distins „Fejérmegyei Napló“ comunică știrea interesantă, că conducătorul de matricole Sooky Géza din Valaska, a cunoscut în una și aceeași zi, pe o femeie cu doi bărbați.

În contra „Szózat“-ului. Au ținut Unguri cât au putut la principiul „itt élned, halnod kell“.

Papa. La 23 c. Papa a primit festiv pe cardinali și alți domnitari la Vaticanului, cari l-au felicitat de sărbătorile Crăciunului.

Socialiștii din Budapesta au cerut dela poliție să li-se permită a fi în 25 și 27 l. c. congrese ale tuturor socialiștilor din patrie.

Felicităm și noi pe noul ales medic, pe care îl cunoaștem de tânăr Român de frumoase speranțe!

Earăși boale de rimători în Steinbruch. Economia de rimători în Steinbruch suferă din nou. Cătim în foile budapeștane că earăși grasează boala cumplită între rimători, căreia îi cade jertfă în timp scurt o mare mulțime.

Sentața în procesul acciselor. Sub acest titlu „Timpul“ scrie: Se știe, că tribunalul Ilfov, secția 1-a, condamnase pe Suța (fost funcționar pe când era prim r dl N. Filipescu) la o lună de zile închisoare pentru escrocherie (art. 332 și 333 din codica penală); pe Lindenberg, Herscovici și Zelicovici, tot pentru escrocherie, la câte 6 luni și o zi închisoare; pe Bozianu în lipsă la 5 ani pentru delapidare de bani publici (art. 146) pentru mită (art. 144) și pentru escrocherie (art. 332,333), aplicându-se și art. 40, fiind vorba de cumul de delict.

După Anul-Nou vor fi întruiri de protestare și reuniunile cehe ale proprietarilor de spirtuoase din Galiția și Silezia, tot cu programul celor din Praga.

Încă o victimă. Din Hațeg ni-se scrie, că bravul învățător N. Trimbiționiu (din Grădiște) a primit ordinul ca pe 27 c. să fie la temnița din Seghedin, osândit fiind de tribunalul din Deva, pentru pretinsa agitațiune.

În același timp i-s-a comunicat, că Miron și-s-a făcut și el datorita: a suspendat pe bravul învățător.

Metropolitul merge deci, cum se vede, prețutându-și și în toate, mâna în mână cu guvernul.

sentaței, dl procuror Stătescu cere, conform legii ordinului Steaua României, să se ridice lui Șuțu dreptul de a mai purta această decorație și să se menționeze aceasta în corpul sentenței. Dl președinte Kivu pronunță apoi următoarea formulă sacramentală: „Ai lipsit dela onoare; eu Kivu, președintele Curții, declar pe onoare că nu mai meriți să porți Steaua României, Se știe, că Curtea a fost compusă din dl președinte Kivu și dnii Dămboviceanu și Eustațiu, membri.

Concert militar. Măne, Joi seara, va fi un concert militar în restaurantul George Ardean, cu program foarte variat. Deasemenea s-a pus grijă mare pentru-a oaspeții să fie serviți cu beuturi și mâncări bune.

Petrecere. Invitate la „Petrecerea de dans“ ce o va aranja „Societatea română de lectură din Lipova“ în favorul fondului seu a 2 zi de Crăciun, 26 Dec. 1895 v. (7 Ian. 1896 n.) în sala ospătăriei la „Regele Ungariei“. Magistratul Societății. Biletul de persoană 80 cr., de familie 1 fl. 50 cr. Începutul la 8 ore seara. NB. Damalet s-nt rugate a se prezenta în haine cât de simple. Oferte și suprasolviri se primesc la adresa „Societății rom. de lectură“.

Învitate la „Petrecerea de dans“, ce o va aranja damele române din Lipova, în favorul copiilor săraci dela școlaele române din loc în 7/19 Ianuarie 1896, în sala hotelului „Arhiducelui Iosif“, la care-și permit a vă invita dimpreună cu stimab. familie. Pentru comitetul aranjator: Ecaterina Scallă, presidentă. Elena V. Hams e a., cassieră. Începutul la 8 ore seara. Biletul de persoană 1 fl., de familie (3 membri) 2 fl. Oferte și suprasolviri marinimoase, se primesc cu mulțumita la adresa doamnei cassiere Elena V. Hamsa, în Lipova (Lippa) și se vor cuita pe cale ziaristică.

Hymen. Din Bodola ni-se comunică, că dl Ioan Purece va lua în căsătorie pe d-șoara Maria Manole. Felicitările noastre.

Neurolog. În numele tuturor consăngenilor și cunoșcitorilor, cu inimă frântă de durere se anunță înocetarea din viață a mult iubitei și în veci neuitatei soție, mamă, soră, mătușă și cumnată Irina Milovm nasc. Roșiu, care după scurte suferințe și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului la 11 1/2 ore seara la 10/22 Decembrie a. c. în al 48-lea an al etății și al 29-lea al căsătoriei sale. Rămășițele pământești ale scampsi decedate s-au așezat spre odihnă eternă după rital sfințitei biserici gr-or. române în 12/24 Dec. a. c. la 3 ore d. a. în cimitirul din Măndruoc. Fie-i țărina ușoară și memoria eternă!

Lucreția Butnar născută Vlaț cu inimă frântă de durere anunță moartea iubitelui seu bărbat Iacob Butnar, vicenotar reg. la judecătoria cercuală din C-shul-Silvaniei, întâmplată la 18 Dec. a. c. după un morb îndelungat, lăsând după sine 3 orfani mici. Fie-i țărina ușoară!

Din public.*

Mulțumită publică.

Fiindu-mi peste puțină a mulțimi în parte fiecărui, aduc pe această cale mulțumirile mele adânci tuturor prietenilor și prietenelor, cari din incidentul dureros al răposării scumpei și în veci neuitatei mele soții Maria Andre au grăbit a împărtăși sincerele condolențe și participarea lor la durerea mea nemărginită. D-zeu să le răsplătească!

Mediaș, 23 Decembrie 1895.

Cu toată stima: Demetriu Andre.

Printru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea.

MAI NOU.

Cehii în contra dualismului.

Proprietarii fabricilor de spirtuoase din Boemia, au ținut în Praga o întrunire, în care au luat postie în contra încheierii compromisului economic cu Ungaria, din motiv că concurența Ungariei le este periculoasă, ear' pactul încheiat și așa nu se execută corect, spriginut fiind Ungaria în contul Austriei.

După Anul-Nou vor fi întruiri de protestare și reuniunile cehe ale proprietarilor de spirtuoase din Galiția și Silezia, tot cu programul celor din Praga.

Încă o victimă.

Din Hațeg ni-se scrie, că bravul învățător N. Trimbiționiu (din Grădiște) a primit ordinul ca pe 27 c. să fie la temnița din Seghedin, osândit fiind de tribunalul din Deva, pentru pretinsa agitațiune.

În același timp i-s-a comunicat, că Miron și-s-a făcut și el datorita: a suspendat pe bravul învățător.

Metropolitul merge deci, cum se vede, prețutându-și și în toate, mâna în mână cu guvernul.

Bibliografie.

Acum în serile lungi de iarnă, când, în vreme-ce viscoleşte afară, nu e nimic mai plăcut decât citirea, lângă sobă sau la lumina lămpii, ne facem o plăcere a recomanda călduros tuturor cetitorilor noștri: „Biblioteca pentru toți“, editată de cunoscutul librar Carol Müller, publicație ce deosebre interesantă și bună și filosofice în adevăratul înțeles al cuvântului.

Această „Biblioteca“ pusă sub direcția dlui Dumitru Stănescu, cunoscutul publicist, se poate ceti în familie volumele ei fiind dintre cele pe care „mama le permite copilului seu“, adică plăcute, morale și instructive în același timp.

Ca înfățișare „Biblioteca pentru toți“ este foarte frumoasă având hărțile, dintre cele mai bune, tipar îngrijit și unele volume ilustrații bine făcute. Ea cuprinde în general 12 pagini și se vinde numai cu 30 bani volumul. Până acum au apărut 25 de volume cuprinzând următoarele scrieri: Andersen: Poveste alete, traducție de Dumitru Stănescu. — S. Fl. Marian: Paserile noastre și legendele lor. — Mihail Zamfirescu: Căntece și plângeri, poezie. — Herbert Spencer: Despre educație, trad. de Dumitru Stănescu. — A. Vlahuță: Icoane șterse, nevele cu portretul autorului și o scrisoare de D. Barbu-Delavrancea. — Carmen Sylva: De prin veacuri, cu cel mai nou portret și iscălitura M. S. — Michael: România, Roma, Piza, etc. — Léo Bachelin: Castelul Pomeș. — T. Maiorescu: Nuvele traduse. — André Teuriot: Din tinerețe și altele. — Michail Demetrescu: Nuvele. — Duliu Zamfirescu: Nuvele române, (cu portret). — A. S. Wilkins: Antichitatea română. — Gr. M. Alexandrescu: Proză și poezii. Anton Pann: Povestea vorbii, (cu portret). — D-na Colomb: Istoriore. — D. Teilor: Schițe umoristice, cu portret. — A. de Nusset: La ce visează fetele. — D. Bolintinean: Legende istorice. — A. Genevraye: Ombra, roman. — Xavier de Maistre: Călătoria împregiurului odăii mele. — Popovici: Din vieța meseriașilor cu portret. — Anton Panu: Povestea vorbei, partea a II-a. — Calendarul „Bibliotecii pentru toți“. Prețul 50 bani.

Prețul abonamentului pentru 25 numeri: 7.50 lei în țeară și țerile vecine locuite de Români. 8.50 lei în străinătate. Aceste 25 de volume se află și legate în pânză cu 60 bani exemplarul. Calendarul legat 1 leu. Sub presă: „Opere complete“, de Creangă; „Istoria“ de dl Gion etc.

Prețul mărfurilor.

Plăța din Făgăraș. Dela 20 Nov. nou. Grâu frumos hectolitra fl. 4.50 până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 4.— până 4.40; secară fl. 3.40 până fl. 3.80; cucuruz fl. 3.10 până fl. 4.— ovės fl. 2.40 până fl. 2.60 orz fl. 2.50 până 3.10; sēmēnță de in fl. 6.— până fl. 7.—; fasole fl. 4.50 până fl. 5.50; mazere fl. 7.— până fl. 8.—; linte fl. 7.— până fl. 8.—; cartofi 80 cr. până fl. 1.10; mălaiu fl. 8.— până fl. 9.—; sru brut 100 chilo fl. 22.— până fl. 24.—; luminări turnate de sru fl. 38.— până fl. 40.—; unsoare de porc fl. 65.— până fl. 66.—; slănină fl. 60.— până fl. 75.—; cănepă fl. 30.— până fl. 35.—; fân fl. 1.80 până fl. 2.50; săpun 100 buc. fl. 15.— până fl. 18.—; spirt por litră fl. 60.— până fl. 80.—; carne de vită chilo 40 până — cr.; carne de viel 36 până 40 cr.; carne de porc 44 până — cr.; carne de oaie 24 până — 32 cr.; ouă 4 cu 10 cr.

Căendarul zilei.

14/26 Decembrie n. 1895.

Italian: Muc. Tir. Gregorian: (+) Stef. M. Soarele: răsare 7.33 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 25 Decembrie n. 8 ore dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Values: 719.1, -0.8, +0.8, +6.8+0.2, NV.

Din țeară 26 Dec. n. 7 ore dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și țaria). Rows include Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Joi, 26 Decembrie n. 1895:

La orele 3 după amezi: „Dornenweg“.

Tragedie în 3 acte.

La orele 7 seara:

„Der Obersteirger“.

Operetă în 3 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Dec. n. 1895.

Table with 4 columns: Săminte, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilo. Rows include Grâu, Băntănesc nou, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta“, Grâu de Alba-Reg., „Bacica“, Grâu ung. de Nord.

Table with 4 columns: Săminte, vechi ori noue, Sotul, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilo. Rows include Săcară, Orz, „Ovă“, Cucuruz (porumb), Meiș, Hrișcă.

Table with 4 columns: Mărfuri pe termen, Grâu, Cucuruz, Ovă, Meiș. Rows include Grâu, Cucuruz, Ovă, Meiș.

Table with 4 columns: Mărfuri pe termen, Grâu, Cucuruz, Ovă, Meiș. Rows include Grâu, Cucuruz, Ovă, Meiș.

Table with 2 columns: Produse diverse, Sotul, Deia.

Table with 3 columns: Sēm. de trif., Lucernă ungurească, roșie, rafinat, Unș. de porc, dela Posta, dela țeară, slănină, svențată, afumată, Său, Prune, Lictar, alavon, nou, băntănesc, Miere, brută, galbină străcutată de Rosenan, Ceară, brut, Spirit, Drojdițe de spirt.

Cursul pieții din Sibiu.

Din 25 Decembrie n. 1895.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Cump. 9.3 vënd. Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești, Galbeni.

Bursa din Budapesta.

Din 23 Decembrie n. 1895.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, ung. val. cor. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., Obligatiunile desp. regalilor, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărție austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit aust., Scrierile financiare ale Institut. de cred. și economii „Albina“, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Din 23 Decembrie n. 1895.

Table with 2 columns: Renta de aur ung. 6%, de aur ung. 4%, ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărție austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., de credit aust., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Din 11 Dec. v. — 4 ore p. m., Casa, Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Sculdverschreib), Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rav. conv.) 6%, Imprumutul municipal 5%, Scrierile func. rur. le 5%, Scrierile func. rurale 7%, Idem urbane 7%, 6%, 5%, Banca-Naț. (100 lei vera. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vera.), Soc. de Asig. Naț. (200 lei vera.), Soc. rom. de reasig., Soc. de cou (250 lei vera.), Oblig. Cassai Penzionier, Agio.

Table with 2 columns: Schimb, Londra 8 luni, cek, Berlin 8 luni, cek, Paris 8 luni, cek, Viena, cek, Agio.

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Gionte

Ori-ce tusă

precum și toate boalele catarale în organele de respirație, în laringe și plămâni, asemenea și greutățile de respirație, piept îngust, astma, tusa măgarească și convulsivă, flegma, răgușeala, zgărietura în gât — începutul de tuberculoasă se înfățișează mai bine și mai repede prin mijlocul de mulți ani probat, gătit după rețetă medicală și recomandat de către medici, așa numit: Ceaiul St. George a pachet 50 cr. și cu puful de catar St. George a cutie 50 cr. împreună cu instrucția medicală amănunțită. Mai puțin decât două pachete nu se aplică.

Succesul e după vre-o câteva zile deja evident.

La expediții prin poșta cu 20 cr. mai mult pentru embalagiu și buletin postal. Avansarea sumei prin mandat postal este dorită. Toate comanda sunt a se adresa de-a dreptul la

St. Georgs-Apotheke, Viena, V. Wimmergasse 33.

Szebenvárm. főispánja és százsispán.

1038 sz. 1895. [3641] 1-2 főisp.

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegyében írtésedésben levő öt közgazgatási gyakornoki állomásra, melyek közül:

- 1. állomás 600 forint;
2. " 500 "
3. " 300 " évi fizetés és valamennyi 60 ft évi lakpénz élvezettel van javadalmozva, ezennel pályázatot nyitok.

Felhívtnak pályázni óhajtok, az 1883. évi I. t. czikk 3 §-ának d) pontja, illetve az 5. §. utolsó bekezdése értelmében felszerelt pályázati kérvényüket 1896. évi január hó 10-éig hozzám nyújtsák be.

Nagyszeben, 1895. évi december hó 24-án.

Szebenvárm. főispánja és százsispán.

Thalmann,

főispán.

Comande de pește proaspăt

Fogás și Crap

de Crăciunul românesc

se pot face până la 30 Decembrie la domnul

Johann Blicke, restaurateur, Sibiu, strada Cisnădiei nr. 51.

Comandele prin poșta se efectuează prompt.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișorul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgeli. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němceová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 80 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Katrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Qăldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigătoarea. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1839). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumina proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Măscă împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bre Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Duifu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie fa. de acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romăoșca. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Euzaliu peorarul. Poveste de Nicolae Trimbișoanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milioi. Novela de I. Turghenov. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. Sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Cadou de Crăciun

ar fi de recomandat pe ori-ce masă de Crăciun o păreche de păpuși de iarnă, marfă bună sau intru aieva veritabili galoci rusești, ce se pot căpăta în depositul de ghetărie în marele asortiment

M. Bachholzky,

Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 24.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1895.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapest-Predeal, Budapest-gara de vest-Ruşava-Verceroava, Copşa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraş, Cucerdea-Oşorheiu-Regh-săs., Ghiriş-Turda, Sighişoara-Odorheiu, Simeria (Piski)-Petroşeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Braşov-Zernesci, Braşov-Chezd-Oşorheiu, Arad-Timişoara, and Mureş-Ludoş-Bistriţa. Includes train numbers, departure times, and arrival times.